

Mál nr. 55/2020**M og
V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B****Sakarskipting vegna áreksturs 27. desember 2019.****Gögn.**

Málskot, móttakið 13. febrúar 2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, dags. 26. febrúar 2020.

Bréf V2, dags. 27. febrúar 2020.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að skýrsla var gerð hjá Aðstoð og Öryggi sem var kvödd á vettvangi að Hörðukór 3 hinn 27. desember 2019 þar sem bifreið A og B höfðu lent saman á bifreiðastæði. Af myndum af vettvangi og má ráða að bifreið B hafi runnið úr bifreiðastæði og lent á bifreið A og annað hvort hafi það gerst vegna háliku eða vegna þess að bifreiðin hafi ekki verið í gír. Haft er eftir eiganda bifreiðar A í skýrslunni að hann hafi komið að bifreið sinni að morgni þannig að bifreið B hefði runnið á bifreið A. Eigandi bifreiðar B segist alltaf skilja við bifreið sína í gír og handbremsu en möguleiki að bifreiðin hafi hrokkið úr gír.

M telur að ekki hafi verið gengið frá bifreið B með fullnægjandi hætti og megi rekja tjón á bifreið A til þeirrar háttsemi ökumanns bifreiðar B. M hefur í málskoti eftir ökumanni bifreiðar B að hann segist hafa gengið frá bifreið sinni í gír og handbremsu en telur að hann segi ekki rétt frá. M vísar til þess að teknar hafi verið myndir innan úr bifreiðinni 8. janúar sl. og þá hafi bifreiðin ekki verið í gír. Einnig vísar M til þess að hinn 21. janúar sl. hafi bifreið B runnið á aðra bifreið með sama hætti og á bifreið M. V1 tekur undir sjónarmið M og vísar því á bug að bifreið B hafi getað runnið á bifreiðastæðinu vegna háliku.

V2 telur að ekki sé hægt að rekja tjón á bifreið A til notkunar bifreiðar B, en það sé skilyrði bótaskyldu úr lögboðinni ábyrgðartryggingu ökutækja hjá félaginu, sbr. orðalag 1. mgr. 88. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987. V2 telur að ekki sé sannað að ekki hafi verið gengið nægilega vel frá bifreið B og ekki sé hægt að rekja tjónið til sérstakra hættu eiginleika bifreiðarinnar. Einnig vísar V2 til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 143/2012 máli sínu til stuðnings.

Álit.

Rétt er að áréttu að árekstur var með bifreiðum A og B og fer því um bótarétt eftir 89. gr. þágildandi umferðarlaga sem orðast svo: „Ef tjón hlýst af árekstri skráningarskyldra vélknúinna ökutækja skiptist tjónið á þau að tiltölu við sök þeirra sem hlut eiga að máli og með hliðsjón af atvikum öllum.“ Myndir af vettvangi sína með greinilegum hætti að bifreið B hefur runnið af stað á bifreiðastæði og á bifreið A. Ekki er að sjá á myndum að mikil háлка hafi verið á bifreiðastæðinu eða að aðrar bifreiðar hafi runnið með sambærilegum hætti. Af því verður að ætla að eitthvað hafi verið athugasvert við frágang bifreiðar B og þess vegna hafi sú bifreið runnið af stað en ekki aðrar á svæðinu. Málið er ekki sambærilegt í úrskurð í máli nefndarinnar nr. 143/2012. Verður að meta þessa háttsemi ökumanns bifreiðar B honum til sakar og ber hann því alla sök á tjóni á bifreið A.

Niðurstaða.

Ökumaður bifreiðar B ber alla sök á tjóni á bifreið A.

Reykjavík, 26. mars 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.